

ברכות שמיני פרק דברים אלו

ולכדו עשי לזכרו בפניהם עשו. ואיבעת ובר' הא דראיכא אדם חשוב הא דיליכא אדם חשוב. פ' באדם החשוב לאורה, ובדריליכא אדם החשוב מרבכין עלינו.

א מ"י פ"י מלהלט
ונכלה לה' ט מגן בזין
ס' טומ"ע ח' נ"ה ס' ר' ר' י'ם
ק"ב:

ב ב ג' מ"י ס' ק"ב ט מגן
ס' טומ"ע ח' נ"ה ס' ר' ר' י'ם
ק"ב:

ג ד מ"י ס' טומ"ע ח' נ"ה
ס' ר' ר' ק"ג ו' כי לדכ'
מ"ב:

ד ה מ"י ס' ס' קל"ב ס' מגן
ס' טומ"ע ח' נ"ה ס' לדכ'
ק"ב:

ה ו' מ"י ס' קל"ב ס' טומ"ע ח'
ול' ח' נ"ה ר' לדכ' מ"ב:

ו ז' מ"י ס' ס' קל"ב ס' טומ"ע ח'
ול' ח' נ"ה ר' לדכ' מ"ב:

ח ט' מ"י ס' ס' קל"ב ס' מגן
ס' ר' ר' ק"ג ס' ס' טומ"ע ח'
ול' ח' נ"ה ר' לדכ' מ"ב:

כ י' מ"י פ' מ"ל י'ם
ונכלה לה' ס' ב' :

כ' ל' מ"י פ' מ"ל צ'ם
ונכלה לה' ס' ב' :

שנין כ' מ' מ"ז טומ"ע ס' ק"ב:

ז מ' טומ"ע ח' נ"ה ס' ר' י'ם
ק"ב:

ח ג' מ"י פ' מלהלט
ונכלה לה' ס' ב' :

ט ט' מ' מ"ז טומ"ע ס' ק"ב:

ט' ע' מ' מ"ז טומ"ע ס' ק"ב:

תורה או ר' הילש

1. ז' ואהבת את יי' אליך
ככל ללבך וככל פשעך
וגבל אולפניך דברם וה'
2. וְזַהֲבָה בְּנֵי מִנְיָה
עַמְקָם וְאַקְרָרֶוּ יְבָרֶךְ
תְּהִיר כְּד'
3. וְזַהֲבָה אַלְיוֹן עַמְקָבְבוּר
וְיַאֲמֵר אַלְיוֹן שְׁפָטָים וּבָרָךְ
הַדָּלָק.
4. שְׁמַע לְאַבְרָהָן הַלְּדָק
וְאַל תְּהִיר כְּדָקָה אַפְּנָה
שְׁלִישִׁי כְּכָבֵד
5. עַת לְשֻׁתָּה לְהִי' הַפְּרוּ
טוֹרָה קָרְבָּה הַלְּמָד קָרְבָּה
וְיַרְאֵת יְהוָה בָּרוּךְ
6. וְיַרְאֵת יְהוָה בָּרוּךְ
אֲשֶׁר הַצִּיל אֶת קָדוֹשָׁם מִינְיָה
הַצִּיל אֶת קָדְשָׁם מִתְּמִתָּה יְהוָה
מִנְיָה:
7. קָדֵם בְּבִשְׁעָה הַמְּמָלָךְ לְקָדֵם
תְּמָה מִימִינָם וּמִמִּלְמָלוֹת
8. וְעַמְדָה הַכְּבָנִים נְשָׁאָה
חַנּוּרָה בְּרִית יְהוָה בְּרִיבָה
בְּתוֹךְ קָדוֹשָׁה בְּרִיבָה עד
9. יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים בְּרִיבָה עד
שְׁרֵר מְנוּחָה בְּלִוְיָה לְעָבָר
את תְּמִתָּה יְהוָשׁוּעַ בְּסִירָה
מִלְמָתָה יְהוָה תְּבִסְמָה
אֶת דָּהֲלִים אָנוֹן:

בְּכוֹרָה כָּרָד יְהוָה

מוספֶת תוספות

הַרְוֹאָה וכיו' אומר ברוך שעשה נסائم לאותינו וכו'. פיליטי ממלוכות בירוך מה' ט' הילדיינו מלך השולש וכן מגן רבינו שמאן מקומי כי כל"י סיס רגין נצרך על גזריקס בירוך מה' ט' הילדיינו מלך שולש צלמו וגזרלו מלהן עולם וכן פלי' ומיימי ירושלמי לפליקין רבי עיריה כוי כל דרכיה שחין זה וכוי' ולמה נגידני' דלודוקה נלומחה מטביסים יוס נאנטס יוס דומאי דלואה יס סגדון נפלקיס דהמם צירופלמי לפליקיס קיינו צלאס יוס :
שֵׁעֶךְ עֲבוּסָם מארצנו. צירופלמי ממי כאנקלה עכו"ס מלן לך יסכללה :
עַל הנחרות. נמו על כל נכרות היי היל ניל הילען נכרות לכתיע נקל ממו מדקל ולפת' חכני
ומור ברוך דין האמת יבנה בית חדש וקונה כלים חיניו וקייננו והגינו למן הוה ימברך על הרעה מעין מעין על הרעה זהזהען לשער הרוי זו תפלת שוא אומר ידי רצין שתדל אשתי זכר הרוי זו תפלת שוא לzechaha בעיד ואומר ידי רצין שלא רתאה בתוך ביתי

שלשות טבות אומר ברוך ה' והמשיב על כלים מילויים כבוק' רשות רעות אמר ברוך דין האמת יבנה בית חדש וקינה על הטובה מעין על הרעה יזהצעך לשעבר הרוי וזה תפלה שוא היה אשתו מעוברת ואומר יה' רצון שתל אשתי זכר הרוי וזה תפלה שוא שנאמר ואהבת את ה' אלהך בכל לבך וגוי בכל לבך בשני יציך ביציר שוב וביציר הרע ובכל נפשך אפלו הוא נוטל את נשך ובכל מארך בכל מומונך ד'א בכל מארך בכל מודה ומודה שהוא מודך לך ה' מודה לו לא קקל אדם את ראשו כנגד שער המורה שהוא מכובן כנגד בית קדשי הקודשים יולא יכמ' להר הבית במקהל ובמנעל ובפונדרתו ובאבק של גלגול ולא עשנו קפנדייא ורקייה מקל וחומר כל חומר מי ברכות שבמקרא היו ואמרם עד העולם משקלקי הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד התקינו שיחו אומרים מן העולם ועד העולם והתקינו שירא אדם שואל את שלום חברו בשם שנאמר וזה בז' בא מביתיהם לחים ויאמר לקצרים ה' עמכם ויאמרו זו יברך ה' ואמר ה' ערך גבורי החיל ואומר אל' בחוץ כי זקנה אמר לישות לה: גמ' מנא הנ' מיל' אמר רבוי יהונתן אמר קרא ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הצל וגוי' אניסא דברים מברכין אניסא ריחיד לא מברכין והאה והוא גברא דהוה כאוזיל בעבר ימינו נפל עליה אריה אהבעיד ליה ניסא איתיצל מיניה אתה לקמיה דרכא וא'ל כל אימת דמיטיה להחט ברוך ברוך שעשה לי נס במקומות הזה ומר ביריה דרכינא הזה כאוזיל ברכתא דמחיא ונפל עליה גמלא פריצא איתפרא ליה אשישתא על לגונה כי מטה לערבות ברוך שעשה לי נס בעבורות ובגמל כי מטה לרטתקא דמוחוא ברוך שעשה לי נס בגמל ובעבורות אמרו צחאה למיא איתעבד לה ניסא איברי לה עינא דמייא ואישתי ותו זמנה תזרא הזה כאוזיל ברטתקא דמחיא ומברשות הים ומעברות הירדן מעברות נחלי ארנון אבני אל'גביש במורוד בית חרון ואבן שבקש לזרק עוג מלך הבשן על ישראל אבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחהה בעמלק ואשותו של ל'ט וחותמת ירicho שנבלעה במקומה על כלן צרך שייתן הוראה ושבה נפני המקומות בשלמא מעברות הים וכחטיב יובאו בני ישראל בתוך הים כיבשה מהריה הירדן דכתיב ויעמדו הכהנים נשאי הארץ ברית ה' בחורבה בתוך הירדן המכ' וכל ישראל עוברים בחורבה עד אשר חמו כל הגוי ילבור את הירדן אלא מעברות נחלי ארנון מגלן דכתיב על כן אמר בספר מלחתות ה' את והב בסופה וגוי' תנא את והב בסופה שני מצורעים מלי ניקל: ממורד ציס חורון. צימי יקוטע סיא נטפל יקוטע (ט): ואכן צויק עוג לסתן מפרק: עברי

בשורות טבות אמר עלי² בשורות רעות:
חדרשים אומר ברוך שהר
על הטובה ועל הטובה
יהה בא ברך וישמע קד
חרי זו תפלת שוא הנכון
נון עזאי אומר ארבע ע' צעק על העתיד³ ח' י' מ' נ'
שנאמר ואהבת את ה
שוב וביצר הרע וככל
ממנך ד' א' בכל מאנך
קל' אדם את ראשו כנשׁו
ולא יכנס לדין הבירוי
עשנו קפנדרא ורקייה
עד העולם משקללו עד
אומרים מן העולם ועד
נשים שנאמר² והנה ב
זו יברך ה' ואומר³
אומר ע' לשות לה
לשות לה: ג' מ' נ'
ה' אשר הציל גנו' אנני
זה הוא גברא דורה קא
איתצל מנייה אראה ל' כ'
שעשה לי נם במקום
צחה למי איתעבד
זה הוא קאיל ברס'ר
אישי תא על לנו' כי ימ' נ'
מי מטא לרסתקא דמתא
אניסא דרבים כל' עלי'
תנו רבנן ע' הרואה מעמ' נ'
אלגביש במורוד בית ר' נ'
אבן שישב עליה מש' נ'
לפנ' המקום בשלמא
יביצה מעברות הירדן ה'
בחרבה בתרק הירדן אל'
יעבור את הירדן אל' נ'
בספר מלחותה ה' את
זיו דהוא מהלכי בסופ'